

Розбитий лоб.

Д. Савенко хоче з власної шкіри вискочити. Не задовольняючись лаврами публіциста, він береться до історії й міркує—довго, по Савенківському міркує—хто такі були оті колишні славяне, що жили на території теперішньої України.

Цікава штука—ота Савенкова історія і він у ній, як у себе дома, поводить. Хочеться йому „українофілів“ завстидати—і він пише, що в мові тих давніх слав'ян було більш великоруського елемента, що то були швидче великороси, ніж українці. Хочеться йому ще раз українофілів завстидати—і він знов пише, що великороси створили російську державу, а українці адална визначалися самим тільки своїм анархізмом, бо в крові у них „сидить“ (так і написано: „сидить“!) кровь усіх тих торків, половців і т. и., тим часом як великороси заховали чистий слав'янський тип.

Ми вже поминаємо не зайве з погляду д. Савенка питання, де поділася всяка там меря, чудь і т. и. і чому її кровь не сидить у чистій великоруській крові, тим часом як така ж капосна кровь торків конче сидить в українській крові д. Савенка. Але цікаво от що. Великороси створили російську державність; великороси жили й на Україні підчас перших віків „нашої“ з д. Савенком історії. І ті віки,—несподівано заявляє історик з „Кіевлянина“,—це „сплошь картины южно-русской анархиа“. Чому ж великороси на Україні були здатні тільки на анархію й чому ті ж самі великороси там на півночі зробилися такими державниками, що навіть д. Савенко з них задоволений?

Мудрий Едипе, ростолкуй це д. Савенкові!

Мудрий Едип не ростолкував і д. Савенко власним коштом посрамляє „українофілів“. І з цього „посрамлення“ один висновок можна зробити, і висновок дуже непатріотичний—що власне меря та „чудь б'юлоглазая“ створили російську державність—зробивши з анархічних південних великоросів північних державників.

Правду кажуть: застав д. Савенка Богові молитись, то на лобі йому предківська кров половецька виступить: розіб'є собі лоба сердешний чоловік. Та тільки ж—хто його заставляє?..

Ромул.